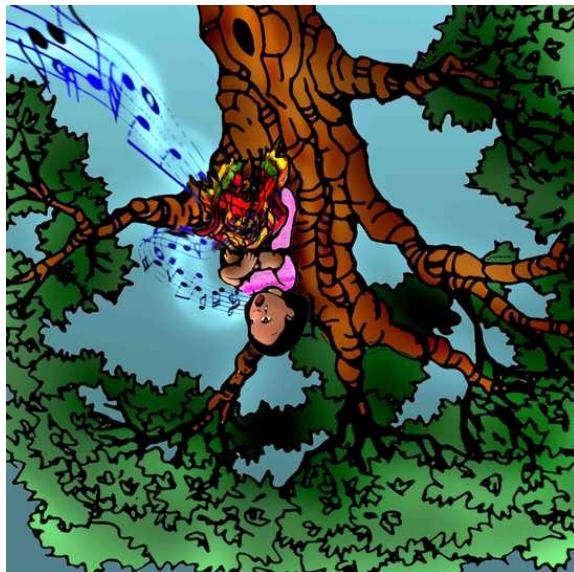

Simbegwir

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Skrivet av: Rukia Nantale

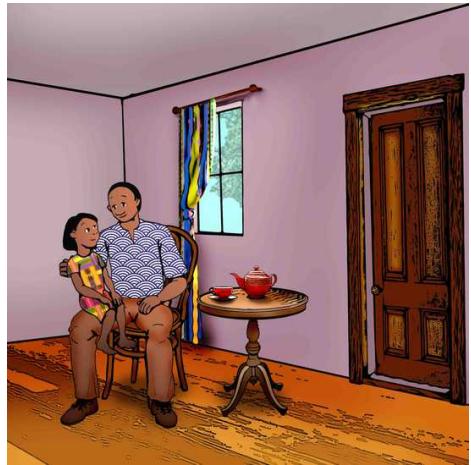
Översatt av: Lena Normén-Younger

Illustrerad av: Benjamin Mitchell

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

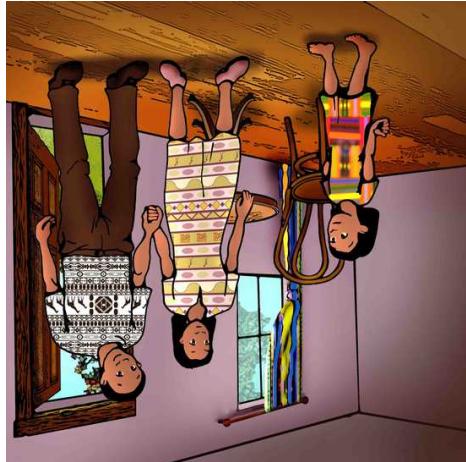
Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 3.0 Internasjonal Licens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv)

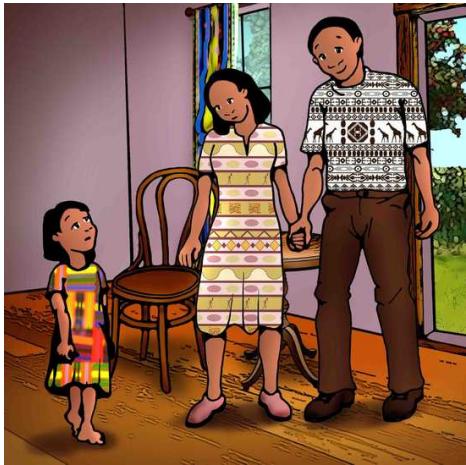
■■■ nivå 5
• svenska
■ Lena Normén-Younger
● Benjamin Mitchell
■ Rukia Nantale

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än
vanligt. "Var är du, mit barn?", ropade han.
Simbegwile sprang fram till sin pappa. Hon
stannade när hon såg att han holl en kvina i
handen. "Jag vill att du ska träffa nägon speciel,
mitt barn. Det här är Anita", sa han leende.

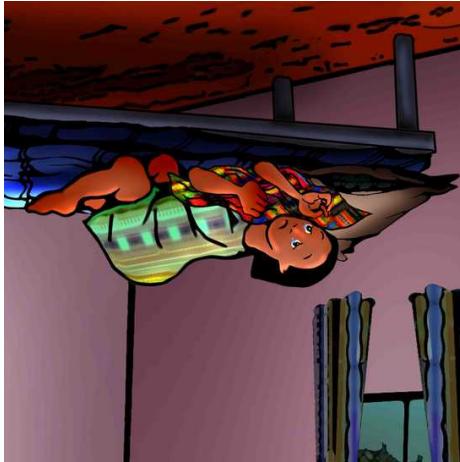
"Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig", sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. "Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma", sa han.

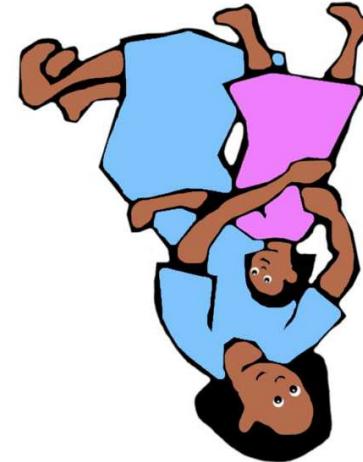
Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

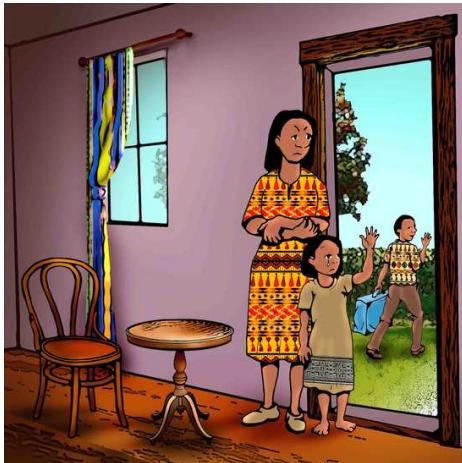
Simbegwires liv förrändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne sà manga husfullssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete pà kvällarna. Hon gjick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda trost var en farglagad filt som hennes mamma hade gjivit henne.

Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwirе handen och sa: „Jag är ledesen, lilla du, jag gjorde fel“, gråt hon. „Kan du låta mig försöka igen?“ Simbegwirе tittrade pà sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gjick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sa han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: "Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

Saker och ting blev varre för Simbegwiré. Om hon inte gjorde farligt sitt husfullarbetet eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mest av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwiré. Varje kväll grät Simbegwiré sig till sotmns medan hon kramade sin mamma i filt.

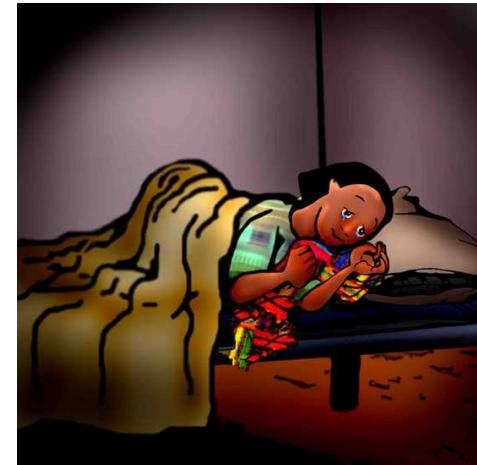
När Simbegwirés pappa kom hem uppträckte han frågade han bemyrta. Kvinnan förföljande att hennes rum var tomt. "Vad hände, Anita?"

Simbegwiré hade rymt. "Jag ville att hon skulle respektera mig", sa hon. "Men jag kanske var för sträng." Simbegwirés pappa lämnade huset och gick ut längs än. Han fortsatte till systerns bý för att se om hon hade sett Simbegwiré.

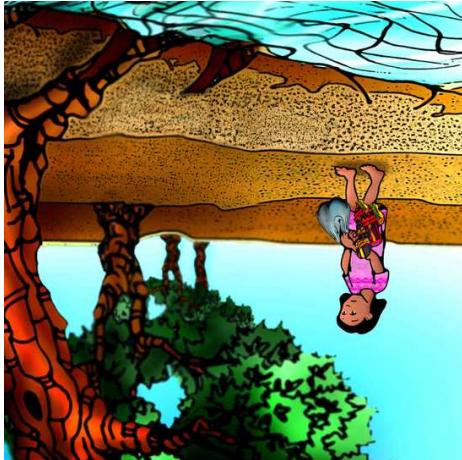

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen.
"Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog upp
Simebegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade
på en spik och slets sönder i två delar.

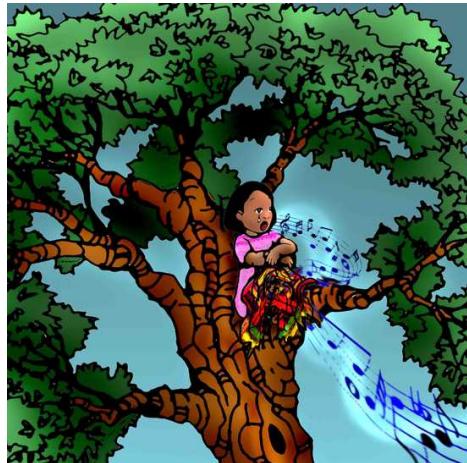
Simebegwires faster tog med flickan hem till sitt hus.
Hon gav Simebegwire varm mat och stoppade om
henne i hennes mammas filt. Den natten grät
Simebegwire medan hon somnade. Men det var
tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle
ta hand om henne.

Simbegwiré blev mycket uppord. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammaföt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

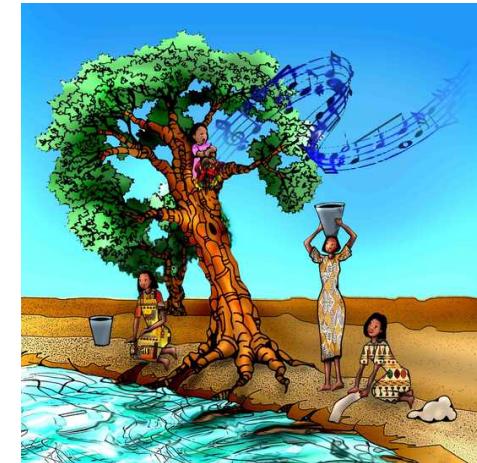

Kvinnan tittrade upp i trädet. När hon såg flickan och bitarna av den färgglada filten ropade hon: "Simbegwiré, min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att vänta och hjälpte Simbegwiré att klättra ned från trädet. Hennes faste kramade flickan och försökte trosta henne.

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.